07/02/2021

“Ο μακαριστός Σεραφείμ υπήρξε γνήσιος διάκονος της Εκκλησίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 7 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο όρος Βέρμιο.

Προ της ενάρξεως της θείας Λειτουργίας ανέγνωσε ευχή εις τον εορτάζοντα Άγιο Παρθένιο Επίσκοπο Λαμψάκου υπέρ των καρκινοπαθών, ενώ προ της απολύσεως τέλεσε 40νθήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Καστορίας κυρού Σεραφείμ.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, συγκινημένος, ανέγνωσε ικετήρια ευχή εις την Υπεραγία Θεοτόκο την Σουμελλιώτισα υπέρ προστασίας της Ελλάδος και απαλλαγής εκ της λοιμώδους νόσου του κορωνοϊού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυ-τούς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπο-μονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγ-καις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πλη-γαῖς».

Πρός τούς χριστιανούς τῆς Κορίν-θου γράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος. Τά λόγια ὅμως καί οἱ συμβουλές του ἀπευθύ-νο-νται πρός ὅλους τούς πιστούς, ἀπευθύνονται καί πρός ἐμᾶς πού τά ἀκούσαμε σήμερα.

Καί τί λέγει ὁ ἀπόστολος; Μᾶς περιγράφει μία σημαντική λεπτο-μέρεια, τήν ὁποία θά πρέπει νά ἔχουμε ὅλοι ὑπόψη μας. Μία λε-πτο-μέρεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κρι-τή-ριο τῆς γνησιότητός μας ὡς χρι-στιανῶν, ὡς πιστῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας. «Ἐν παντί συνι-στῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκο-νοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψε-σιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς». Θά πρέπει, δηλαδή, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς συνθῆκες τῆς ζωῆς μας νά φερόμεθα ὡς διακόνοι τοῦ Θεοῦ, ὡς μαθητές τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτός πού μᾶς τό συστήνει δέν δι-δά-σκει ἀφ᾽ ὑψηλοῦ, δέν ὁμιλεῖ χωρίς νά διαθέτει γνώση καί ἐμπει-ρία. Ἔχει δοκιμασθεῖ στίς πιό δύσκο-λες συνθῆκες κηρύττοντας τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλον τόν κόσμο. Ἔχει ὑπομείνει ὅλα αὐ-τά στά ὁποῖα ἀναφέρεται σήμερα ἀλλά καί ἀκόμη περισσότερα. Ἔχει διω-χθεῖ, ἔχει συκοφαντηθεῖ, ἔχει ἀντι-μετωπίσει θλίψεις καί στενοχω-ρίες, φυλακίσεις καί

τιμωρίες, τα-λαιπωρίες καί κινδύνους. Ὅμως ὅλες αὐτές τίς καταστάσεις τίς ἔχει ἀντιμετωπίσει μέ ὑπομονή, μέ καρ-τερία, μέ θάρρος καί κυρίως μέ ἐμπι-στοσύνη στόν Θεό. Ἡ συμ-πε-ρι-φορά του, ὁ λόγος του, ὁ τρ-ό-πος του δέν μεταβάλλεται ἀνάλο-γα μέ τίς συνθῆκες.

Γνωρίζει ὅτι οἱ πειρασμοί καί οἱ δοκιμασίες εἶναι μέσα στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ πού ἐπιτρέπει νά μᾶς ἐπισκεφθοῦν γιά τό καλό μας καί γιά τή σωτηρία μας, ἀλλά δέν μᾶς ἀφήνει νά πει-ρασθοῦμε «ὑπέρ ὅ δυνάμεθα», ὅταν τίς ὑπομένουμε καί ἐμπιστευ-ό-μεθα τήν ἀγάπη του.

Γνωρίζει ὁ ἀπόστολος τίς προει-δο-ποι-ή-σεις τοῦ Κυρίου, «ἐν τῷ κό-σμῳ θλῖψιν ἔξετε, ἀλλά θαρ-σεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον», καί «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν», καί ἔτσι ἀντιμετωπίζει τά δυσά-ρε-στα καί θλιβερά τοῦ παρόντος βίου σύμφωνα μέ τό παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ, συνιστώντας τόν ἑαυτό του «ὡς Θεοῦ διάκονον» καί σέ αὐτές τίς πολλές καί δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς του. Καί αὐτό συστήνει καί σέ ἐμᾶς σήμερα.

Οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μόνο γιά νά τίς ἐφαρμόζουμε ὑπό κα-νονικές συνθῆκες, ὅταν ὅλα εἶ-ναι ἤρεμα καί εἰρηνικά καί τίποτε δέν μᾶς ἐνοχλεῖ καί δέν μᾶς ταράσ-σει. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή δέν εἶναι κάτι πού τό ζοῦμε, ὅταν ὅλα πη-γαίνουν ὁμαλά στή ζωή μας, ὅταν δέν ἔχουμε προβλήματα καί δυ-σκο-λίες.

Ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ὡς μαθητές του ἔχουμε χρέ-ος νά δίδουμε μέ τή ζωή μας καί μέ τήν ἀναστροφή μας, δέν εἶναι μόνο γιά κάποιες ἡμέρες, γιατί τό

Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μόνο γιά εἰδι-κές συνθῆκες.

Δέν μπορεῖ νά εἴμεθα πρᾶοι, ὅταν εἴμεθα μόνοι ἤ ὅταν δέν μᾶς ἐνο-χλεῖ τίποτε, ἀλλά ὅταν κάποιος πεῖ κάτι πού μᾶς θίγει, τότε νά ὀργι-ζό-μεθα καί νά θυμώνουμε καί νά πα-ρα-φερόμεθα.

Δέν μπορεῖ νά λέμε ὅτι εἴμεθα ὑπομονετικοί, καί στήν πρώτη δυ-σκολία πού θά συναντήσουμε ἤ στό πρῶτο λάθος πού θά κάνει κάποιος ἀδελφός μας, νά χάνουμε τήν ὑπο-μο-νή μας, νά δυσανασχετοῦμε καί νά ἀδημονοῦμε.

Δέν μπορεῖ νά νομίζουμε ὅτι εἴμεθα ταπεινοί, ἀλλά μόλις κά-ποι-ος θίξει τόν ἐγωισμό μας, μόλις κά-ποιος μᾶς προσβάλλει, μᾶς κατα-κρίνει, μᾶς συκοφαντήσει, νά ἐπα-να-στατοῦμε καί νά ἀνταποδίδουμε τά ἴσα.

Δέν μπορεῖ νά λέμε ὅτι ἔχουμε πίστη καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ἀλλά τήν ὥρα τῆς ἀσθενείας, τοῦ πόνου ἤ τοῦ πένθους, νά ἀγανα-κτοῦμε καί νά διαμαρτυρόμαστε στόν Θεό, γιατί ἐπέτρεψε νά δοκι-μα-σθοῦμε.

Ὅλες αὐτές οἱ ἀντιδράσεις μας δέν συνάδουν μέ τήν ἰδιότητα τοῦ ἀληθινοῦ πιστοῦ, τοῦ μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ διακόνου τοῦ Θεοῦ.

Μπορεῖ, βεβαίως, νά μήν εἶναι εὔκολο νά κυριαρχήσουμε στόν ἑαυτό μας καί νά χαλιναγωγή-σου-με τόν παλαιό ἄνθρωπο πού προ-σπα-θεῖ νά βγεῖ μέ αὐτές τίς ἀντι-δράσεις στήν ἐπιφάνεια, ἀλλά αὐτός εἶναι ὁ ἀγώνας τόν ὁποῖο μᾶς καλεῖ νά ἀναλάβουμε μέ τήν προτροπή του ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος.

Χρειάζεται ἀγώνας, χρειάζεται προ-σπάθεια ἐσωτερική γιά νά ἐνστερ-νισθοῦμε τόν τρόπο τοῦ Χριστοῦ, γιά νά μεταποιήσουμε τόν ἑαυτό σέ κατά Θεόν ἄνθρωπο, ὥστε νά μποροῦμε μέσα ἀπό ὅλες τίς καταστάσεις τῆς ζωῆς μας νά συνιστοῦμε τούς ἑαυτούς μας ὡς διακόνους Θεοῦ, νά βλέπουν δηλα-δή οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι στή συμ-πε-ριφορά μας καί στήν ἀναστροφή μας ἕναν γνήσιο μαθητή τοῦ Χρι-στοῦ.

Ἡ δύσκολη καί ὀδυνηρή αὐτή κα-τάσταση τῆς πανδημίας πού ζοῦμε τούς τελευταίους μῆνες ἄς γίνει ἀφορμή ἀγῶνος γιά ὅλους μας, ὥστε ἀντί νά ἀντιδροῦμε στίς δυσκολίες, ἀντί νά διαμαρτυρό-μεθα γιά τά ἀναγκαῖα μέτρα, ἀντί νά παραπονούμεθα γιά τή δοκιμα-σία αὐτή, ἀντί νά κρίνουμε καί νά κατα-κρίνουμε κάποιες φορές ἀκόμη καί αὐτούς πού εἶναι ὑπεύθυνοι, ἀκόμη καί τήν Ἐκκλησία μας καί τούς ἱερεῖς καί τούς ἐπισκόπους, πού ἀναγκά-ζο-νται νά ἐφαρμόσουν τά μέτρα πού ὁρίζει ἡ πολιτεία γιά τήν προστα-σία ὅλων μας, νά προσπαθοῦμε νά ἐμβαθύνουμε μέσα μας τήν ἐν Χρι-στῷ ζωή καί νά συνιστοῦμε ἑαυ-τούς ὡς Θεοῦ διακόνους στόν κό-σμο, ὥστε καί νά προαγόμεθα στήν ἀρετή ἀλλά καί νά βοηθοῦμε τούς ἀνθρώπους μέ τή μαρτυρία μας καί μέ τή ζωή μας.

Γνήσιος διάκονος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε σέ ὅλη του τή ζωή καί ὁ μακαριστός πλέον Μητροπολίτης Καστορίας κυρός Σεραφείμ, τοῦ ὁποίου τελοῦμε σήμερα τό τεσ-σα-ρακονθήμερο μνημόσυνο. Διακό-νη-σε τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, διακόνησε τούς ἀνθρώπους καί τίς ψυχές τους μέ ἀφοσίωση καί συνέ-πεια ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς ἱερατικῆς του διακονίας μέχρι τήν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του, μέχρι τήν τελευταία του πνοή. Διακόνησε τό ποίμνιό του στήν ἀκριτική Μητρόπολη Κα-στο-ρίας μέ αὐταπάρνηση καί θυ-σια-στική ἀγά-πη, μέ τήν ἴδια ἀγάπη πού πλημ-μύ-ριζε τήν ψυχή του γιά τόν Χριστό καί τή Μακεδονία μας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ, πού μᾶς στέρησε τό-σους ἀδελφούς μας, μᾶς στέρησε καί τόν μακαριστό Μητροπολίτη Καστορίας, πολύ πρόωρα γιά τά

ἀνθρώ-πι-να δεδομένα. Ἔχουμε ὅμως τήν ἐλπίδα καί τήν πίστη ὅτι θά ἀναπαύεται ἤδη στόν οὐρανό καί θά ἀπολαμβάνει ὡς ἀγαθός καί πιστός διά-κο-νος τοῦ Κυρίου τήν οὐράνια ἀντα--μοιβή τῶν κόπων του στή μακαριότητα τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ἀπό ἀγάπη πολλή πρός τήν Παναγία μας, καί δή τή Σουμελιώτισσα, λίγες ἡμέρες πρίν νά ἀσθενήσει, ἦλθε νά τήν προσκυνήσει καί νά ὑποσχεθεῖ ὅτι θέλει νά ἔλθει νά λειτουργήσει ἁπλά ὡς ἱερεύς μαζί μέ τή συνοδεία του. Καί μάλιστα ἔφερε ὅλα αὐτά τά κεριά, τά ὁποῖα σήμερα χρησιμοποιήσαμε στά δικεροτρίκερα.

Εὐχόμεθα, ὅπως ὅλη του ἡ ζωή ἦταν μία ἀναμμένη λαμπάδα, πού ἔκαιε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί φώτιζε τό ποίμνιό του, καί φώτιζε τά πνευματικά του τέκνα, ἔτσι καί ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νά φέγγει ὡς ἀναμμένη λαμπάδα καί νά φωτίζει καί νά πρεσβεύει καί ὑπέρ ἡμῶν, γιατί ἦταν ὄντως μία ἁγία καί εὐλογημένη ψυχή. Ὁ Θεός νά τόν ἔχει κοντά του καί νά πρεσβεύει γιά ὅλους ἐμᾶς, ἡ μνήμη του δέ νά εἶναι αἰωνία. Ἀμήν.

ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ